

**Колісніченко Віталій Валерійович
Ковальський Віктор Павлович**

Особливості реконструкції автовокзальних комплексів в межах міста.

Кафедра Містобудування господарства та архітектури
Вінницький Національний Технічний Університет

Анотація: У статті представлені автовокзали застарілої забудови, які були створені у ХХ столітті. Безсумнівно, в свій час вони відіграли велику роль у міжміській та інших транспортних сполученнях. Але на сьогоднішній день більшість автовокзалів знаходяться у жахливому стані, і потребують ремонту та реконструкції. Саме тому було досліджено те, якими на сьогоднішній день мають бути автовокзали, та методи покращення їх до вимог сучасного суспільства.

Ключові слова: автобусна станція, автовокзал, транспортний пересадочний комплекс, формування.

Abstract: The article presents the bus stations of the outdated building that were created in the XX century. Undoubtedly, at one time they played a big role in long-distance and other transport communications. But to date, most bus stations are in terrible condition, and require repair and reconstruction. That is why it was investigated what today's bus stations should be, and methods for improving their requirements of modern society.

Keywords: bus station, bus terminal, transport interchange complex, formation.

Вступ

Останнім часом неодноразово постає питання про реконструкцію старих автобусних станцій, автовокзалів, багато з яких є цінним надбанням архітектурної спадщини. Тому розвиток автовокзальної мережі базуватиметься на концепції транспортної політики України, яка передбачає розвиток транспортної інфраструктури автобусного сполучення у найближчі десятиліття. Проектування та будівництво автовокзалів зараз тісно пов'язане з державним замовленням, програмами розвитку транспортної інфраструктури, фінансуванням, як з боку держави, так і залученням іноземних інвестицій.[1]

Подальший розвиток міжміського та приміського автобусного сполучення неможливий без розширення мережі пасажирських споруд шляхом будівництва нових і реконструкції існуючих автовокзалів і автостанцій. А розвиток сучасного суспільства нерозривно пов'язаний із зростанням пасажирських перевезень всіма видами транспорту, що і веде до утворення в містах великих транспортно-пересадочних вузлів.

Отже, потреба людини в пересуваннях, формування різноманітних способів транспортних сполучень мають свої витоки з далекого минулого. Але сучасне суспільство стає дедалі вимогливішими і перед архітектором постає все більше завдань. Окрім забезпечення функціональних, планувальних, конструктивних, об'ємно-просторових характеристик, проєктант має створити неповторний, унікальний об'єкт, що буде захоплювати з першого кроку на перон нового міста. Саме потреби суспільства диктують і визначають основні пріоритетні напрями по вдосконаленню всієї системи автобусного сполучення і архітектури автовокзалів у тому числі.[2]

Мета дослідження: Виявити раціональні способи модернізації застарілих автовокзалів.

Предмет дослідження: Реконструкція автовокзальних комплексів в межах міста.

Завдання: 1. Визначити, яким має бути сучасний автовокзал.

2. Дослідити види реконструкції, та вибрати найдоцільніший.

Основна частина

Основні проблеми автовокзальних комплексів – застарілий інтер'єр і екстер'єр. Щоб зробити перебування людей на території автовокзалу комфортнішим, проводяться ремонтні та реставраційні роботи.

Сучасний автовокзальний комплекс має вміщувати:

- Сучасну і безпечну систему опалення
- Ефективну вентиляцію
- Систему пожежної безпеки
- Зручні зали очікування
- Монітори з розміщенням необхідної інформації
- Мають бути враховані потреби людей з обмеженими фізичними можливостями
- Доступ до мережі інтернет
- Відмову від кас, та надання переваги електронним засобам[2]

Для того щоб провести реконструкцію, має бути проект, який повинен вміщувати:

- 1) обмірні креслення, виконані в процесі розробки проекту;
- 2) архітектурний розділ — плани, розрізи і фасади як усього будинку, так і окремих його фрагментів, якщо вони вимагаються по особливостях будинку;
- 3) конструктивний розділ — плани перекриттів і креслення вузлів і деталей конструкції;
- 4) розділ інженерного устаткування, складається з наступних матеріалів по окремих його видах: проектів водопроводу, каналізації, опалення, вентиляції, газообладнання, електрообладнання, слабкострумowego устаткування (зв'язку), підйомно-транспортного устаткування (ліфтів);
- 5) додатковий розділ — проект організації ремонтно-будівельних робіт. Матеріали по зовнішньому благоустрою можуть бути частиною архітектурного розділу або ж виділені в особливу частину проектних матеріалів;
- 6) кошторис вартості робіт з об'єкта, що складається з окремих кошторисів по кожному виду робіт і узагальнюючого їхнього зведеного кошторису. Кошторис по об'єкту є найважливішою частиною проектно-кошторисної документації.
- До всіх розділів додають пояснювальні записки і розрахункові матеріали.
- У будь-яких проектах реконструкції підрахунки і показники завжди виконують попарно: для існуючого положення і по проекту. Крім того, якщо передбачається надбудова будинку або прибудова до нього, які входять до складу робіт з реконструкції, ці всі показники дають окремо для цих складових частин об'єкта.[3]

Проведення реставраційних робіт в межах міста є важким, тому що в більшості випадків воно проводиться у стиснутих умовах. Тому перед реконструкцією керівники проекту будівництва - головний архітектор проекту, головний інженер проекту, головні фахівці проекту з інших спеціальностей - проводять попередній огляд об'єкту для реконструкції і прилеглих об'єктів, який має встановити такі характеристики:

- комплексна оцінка санітарно-гігієнічних умов ділянки (аерація, інсоляція, шумовий режим, вібраційні впливи тощо);
- загальна характеристика існуючих будівель і підземних споруд, попередня оцінка їх технічного стану;
- оцінка зовнішнього благоустрою території (під'їзди, підходи, озеленення тощо);
- оцінка умов руху транспорту;
- наявність інженерних мереж і попередня оцінка їх стану;
- художня та історико-культурна цінність прилеглих будівель;
- інші характерні особливості ділянки для будівництва та існуючих об'єктів.

В акті попереднього огляду відображаються встановлені характеристики ділянки та прилеглих об'єктів, а також вироблені на їх основі пропозиції та вимоги:

- пропозиції щодо розміщення, основних параметрів і засобів зведення запроєктованого об'єкта на відведеній ділянці;

- пропозиції щодо заходів із збереження, ремонту, реконструкції, зміни функціонального призначення або знесення існуючих об'єктів прилеглої забудови;
- вимоги до вихідних даних для проектування;
- вимоги до інженерних вишукувань;
- потреба у додаткових видах вишукувань;
- вимоги до обстеження прилеглих об'єктів, споруд та інженерних мереж з огляду на необхідність їх захисту від негативного техногенного впливу будівництва;
- попередні вимоги до моніторингу прилеглої забудови, території та об'єкта, що будується, під час його будівництва та стабілізаційного періоду експлуатації.[4]

Дотримання цих правил дозволить зробити якісну реконструкцію автовокзала.

Є 4 види реставраційних робіт:

- Переобладнання – улаштування приміщень з одним призначенням, для іншого.
- Перепланування – перенесення і розбирання перегородок, перенесення і улаштування дверних прорізів, прибудова інших приміщень.
- Прибудова – вид реконструкції, при якій збільшується площа забудови шляхом створення нових приміщень, що безпосередньо прилягають до зовнішніх стін об'єкта.
- Змішаний – вид у якому застосовуються 2 і більше вище перерахованих.[5]

Висновки:

1. Сучасний автовокзальний комплекс має вміщувати всі вище перераховані вимоги, щоб відповідати потребам теперішнього суспільства за інтер'єром, екстер'єром і функціональністю.
2. Для найкращої реставрації автовокзала найкраще використовувати змішаний вид реконструкції.

Використана література

1. <https://www.0352.ua/news/351926>
2. <http://www.lvivpost.net/lvivnews/n/17163>
3. <http://elib.lutsk-ntu.com.ua/book/fbd/mbg/2013/13-09/page10.html>
4. ДБН А.3.1-5-96
5. <http://domivka.if.ua/vidpovidajemo-na-pytannya/yakyj-poryadok-provedennya-rekonstruktsiji-nadbudovy-dobudovy>
6. Архітектура будівель і споруд (спецкурс, курсове проектування, основи світлофізики) [Текст] : навчальний посібник / В. В. Смоляк, В. П. Очеретний, В. П. Ковальський, Н. В. Козинюк. – Вінниця : ВНТУ, 2011. – 84 с.

Ковальський Віктор Павлович – к.т.н., доцент кафедри містобудування та архітектури
Вінницького національного технічного університету.

Колісниченко Віталій Валерійович – студент Вінницького національного технічного університету

Kovalskiy Victor Pavlovich - Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Urban Development and Architecture of Vinnytsia National Technical University.

Kolisnichenko Vitalii Valerievich - student of Vinnitsa National Technical University